

ปัญหาและแนวทางแก้ไขการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีน
โครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น มหาวิทยาลัยครุศาสตร์ไหหลำกับมหาวิทยาลัยศิลปากร
Problems and Solutions of Cross-cultural Communication of Chinese
Students in the Short-term Program between Hainan Normal University
and Silpakorn University

จ้าว เฝิง^{1*}, สมเกียรติ รักษ์มณี²
Zhao Peng^{1*}, Somkiat Rakmanee²

¹ นักศึกษาระดับปริญญาเอก, หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

¹ A Ph.D. candidate, Department of Language studies, Faculty of liberal Arts, Huachiew Chalermprakiet University

² รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

² Associate Professor Dr. , Department of Language studies, Faculty of liberal Arts, Huachiew Chalermprakiet University

*Corresponding author, E-mail: 251623681@qq.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) รวบรวมและวิเคราะห์ปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมโครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้นมหาวิทยาลัยครุศาสตร์ไหหลำกับมหาวิทยาลัยศิลปากร 2) นำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมโครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้นมหาวิทยาลัยครุศาสตร์ไหหลำกับมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามและการสังเกตจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชาวจีนที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 25 คน

ผลการวิจัยพบ 1) ด้านปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมพบปัญหา 3 ด้าน ดังนี้ 1.1) ปัญหาด้านความไม่รู้ภาษา ร้อยละ 84 แบ่งออกเป็นการจำวิธีสะกดไม่ได้ การออกเสียงไม่ชัดเจนและไม่ถูกต้อง การรู้คำศัพท์ไม่มากพอทำให้ไม่เข้าใจ และปัญหาความสับสนในการใช้สรรพนาม 1.2) ปัญหาด้านการไม่เข้าใจวัฒนธรรม ร้อยละ 88 แบ่งออกเป็น การไม่ทราบถึงระเบียบการแต่งกายของนักศึกษาตามระเบียบของมหาวิทยาลัย การไม่เข้าใจวัฒนธรรมเกี่ยวกับเวลาและการนัดหมายของชาวไทย การไม่เข้าใจวัฒนธรรมการไหว้ที่เหมาะสม 1.3) ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม ร้อยละ 100 คือ การไม่เข้าใจวิถีชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาชาวจีนที่มาแลกเปลี่ยนระยะสั้นครั้งนี้ ทำให้เกิดความรู้สึกเหงา แยกแยะ และปฏิบัติตัวไม่ถูกต้อง 2) ด้านแนวทางการแก้ไขปัญหา พบว่า มีแนวทางดังต่อไปนี้ 2.1) ด้านการไม่รู้ภาษา อาจารย์ผู้สอนได้เพิ่มการทำแบบฝึกหัดการสะกดคำ จัดให้มีเพื่อนสนิทชาวไทยคอยแนะนำการออกเสียง การใช้พจนานุกรมหรือ electronic-dictionary และการแก้ไขการใช้คำสรรพนามโดยให้ฝึกสังเกตบริบทผู้พูดและเปรียบเทียบกับคำสรรพนามที่ตนเองเคยเรียนรู้มา 2.2) ด้านการไม่เข้าใจวัฒนธรรม ประกอบไปด้วย วัฒนธรรมการแต่งกายของนักศึกษาไทย นักศึกษาจีนได้ซื้อชุดนักศึกษาและแต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย วัฒนธรรมเกี่ยวกับเวลา อาจารย์ผู้

ควบคุมอธิบายให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการนัดหมายกับคนไทยในสถานการณ์ส่วนบุคคลกับสถานการณ์ทางการว่ามีความแตกต่างกัน วัฒนธรรมการไหว้ในสังคมไทย อาจารย์ผู้ควบคุมอธิบายเพิ่มเติมเช่นเดียวกัน 2.3) ด้านสภาพแวดล้อม อาจารย์ผู้ควบคุมได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมและอธิบายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยไทยกับมหาวิทยาลัยจีน และให้ใช้เวลาในการทำกิจกรรมหลังเลิกเรียนกับกลุ่มเพื่อนมากขึ้น แนวทางการแก้ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นล้วนส่งผลทำให้นักศึกษาชาวจีนเข้ากับกลุ่มเพื่อนและอาจารย์ได้ดียิ่งขึ้น และเป็นผลให้การแลกเปลี่ยนระยะสั้นในครั้งนี้มีสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์

คำสำคัญ: การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม, ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

Abstract

This qualitative research aims to study 1) To collect and analyze the problems of cross-culture communication problems of the short-term program between Hainan Normal University and Silpakorn University; and 2) solutions of cross-culture communication problems of the short-term program between Hainan Normal University and Silpakorn University. Research methodologies include the questionnaire and observations of twenty-five Chinese students, participating in the project.

For 1) Cross-cultural communication problems, the research found three areas of problems, including 1.1) the insufficient knowledge of Thai language of the Chinese students 84 %, including poor spelling; unclear accent; incorrect grammar; limited vocabulary, and confusion in using personal pronouns. 1.2) Not being aware of Thai culture 88 %, concerning codes of student uniforms; time and appointments; and Thai codes of paying respect. 1.3) Environmental problems 100 %, including being unfamiliar with the lifestyle of Thai university students; this made the Chinese students feel lonely, alienated, and behave incorrectly. Regarding 2) solutions of the problems, three suggestions are concluded, including 2.1) teachers and classmates provided extra practices or assistance to the Chinese students, covering all problems found about communication in Thai, for example spelling; pronunciation; using of electronic dictionary. 2.2) Relating to cultural problems, the program coordinator orientated the Chinese students about rules and regulations of Thai universities and all cultural problems found. 2.3) Environmental problems, the program coordinator provided additional knowledge about contexts of studying in Thai universities and after class activities to the Chinese students, who eventually developed good relationships with both Thai teachers and students. By all solutions, the short-term program between the two universities studied could achieve its objectives.

Keywords: cross-cultural communication, problems and solutions of cross-cultural communication

บทนำ

การจัดโครงการแลกเปลี่ยนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่ากับมหาวิทยาลัยศิลปากร เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 เพื่อประโยชน์ในการผลิตบัณฑิตจีนที่ร่วมโครงการให้เป็นบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทยและสาขาวิชาเฉพาะทาง ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายในการส่งบัณฑิตไปให้บริการในโครงการท่าเรือการค้าเสรีโหล่า สาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งเป็นท่าเรือที่เปิดเสรีทางการค้าให้แก่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก และหนึ่งในนั้นคือประเทศไทย โครงการแลกเปลี่ยนนี้จึงเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยและได้เข้าร่วมในโครงการนี้เพื่อประโยชน์ดังกล่าว

โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษารจีนที่เรียนวิชาภาษาไทยในลักษณะดังกล่าวนี้ปกติจะจัดให้นักศึกษาผู้เลือกเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกร่วมกับวิชาเฉพาะทางอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังที่ Duan Lina (2563) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดหลักสูตรวิชาภาษาใดภาษาหนึ่งร่วมกับสาขาวิชาเฉพาะทางเป็นแนวทางการสอนที่เกิดขึ้นใหม่ในช่วงปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เพื่อมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ทางวิชาชีพและทักษะทางภาษาดังเช่นภาษาไทยเป็นต้น ซึ่งนอกจากบัณฑิตจะสามารถใช้ภาษาไทยแล้วยังควรมีความรู้ในวิชาชีพเหล่านั้นด้วย ทั้งนี้ในการเรียนภาษาไทยนอกจากนักศึกษาจะสามารถสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้แล้ว ยังควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับความคิด ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของชาวไทยด้วย ผู้วิจัยเห็นว่าโดยทั่วไปหลักสูตรภาษาไทยในประเทศจีนที่ส่งนักศึกษามาแลกเปลี่ยนในประเทศไทยนั้น มีเพียงหลักสูตรวิชาเอกซึ่งใช้เวลาเรียน 4 ปี โดยผู้ที่มาแลกเปลี่ยนสามารถอยู่ในประเทศไทยได้นานตั้งแต่ 1 ภาคเรียนถึง 1 ปีการศึกษา กล่าวคือเรียนในประเทศจีน 3 ปี และมาเรียนในประเทศไทย 1 ปี เป็นรูปแบบ 3 + 1 ดังที่ Fang Fang (2562) ได้กล่าวว่า สาขาวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยหงเหอ จัดนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไปแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยเป็นเวลา 10 -12 เดือน นักศึกษาแลกเปลี่ยนระยะยาวดังกล่าวนี้จึงมีเวลาพอสมควรในการปรับตัวให้เข้ากับคนไทยและประเทศไทยได้ดีขึ้น ในขณะที่หลักสูตรวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่านั้นมีได้เป็นวิชาเอก นักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศทั่วไปมีเวลาที่กำหนดให้เรียนเพียง 2 ปี แต่โครงการแลกเปลี่ยนนี้ยังมีความมุ่งมั่นที่จะให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง จึงสามารถดำเนินการให้นักศึกษาได้มาแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ในประเทศไทยได้เพียง 2 สัปดาห์ ด้วยข้อจำกัดดังกล่าว

โครงการ “HNU International Youth Camp 2019” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาภาษาต่างประเทศทั่วไปได้สัมผัสภาษาและวัฒนธรรมไทยในระยะสั้น โครงการนี้จัดขึ้นในช่วงปิดภาคเรียนฤดูหนาวและฤดูร้อน ในครั้งที่ 1 จัดขึ้นเมื่อวันที่ 6 - 17 มกราคม พ.ศ. 2562 และครั้งที่ 2 จัดขึ้นเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม - 3 สิงหาคม พ.ศ.2562 นักศึกษามีพื้นฐานในการเรียนภาษาไทยที่ประเทศจีนมาแล้วเป็นเวลา 3 ภาคเรียน รวม 141 คาบ นักศึกษามีเวลาในการเรียนค่อนข้างน้อย ทำให้ทักษะการพูดและฟังภาษาไทยมีเวลาจำกัด ทำให้ไม่เข้าใจถึงวัฒนธรรมไทยอย่างเพียงพอ ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านความรู้พื้นฐานภาษาและวัฒนธรรม การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ สังเกตเมื่อมีการทดสอบความรู้พื้นฐานการสะกดคำ นักศึกษาชาวจีนมีการจำวิธีการสะกดคำไม่ได้ รู้คำศัพท์ไม่มากพอ ไม่เข้าใจมากนักเมื่อใช้สนทนา กระบวนการใช้ชีวิต สับสนในการทำความเคารพที่เหมาะสม ไม่เข้าใจวัฒนธรรมเกี่ยวกับการนัดหมายของชาวไทย กระบวนการใช้ชีวิตประจำวันให้เกิดความล่าช้า นักศึกษาชาวจีนในระยะแรกเมื่อไม่ทราบถึงระเบียบการแต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัยที่แน่ชัด และเมื่อมีการไปเรียน

ที่มหาวิทยาลัย บรรยากาศสภาพแวดล้อมในการใช้ชีวิตของทั้งสองประเทศแตกต่างกันทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดความแปลกใจ และไม่สามารถปรับตัวได้ในระยะแรก

ผู้เขียนในฐานะอาจารย์ชาวจีนซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการดังกล่าวได้มีความสนใจรวบรวมปัญหาและวิธีแก้ไขรวมทั้งข้อสังเกตต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากการรายงานผลโครงการต่อหน่วยงานต้นสังกัดไว้ ครั้นเมื่อมีโอกาสได้มาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ได้พบว่าข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้นั้นมีความสมบูรณ์ในกระบวนการวิจัย ขาดเพียงการจัดเรียบเรียงให้เรียบร้อยและชัดเจนให้อ่านเข้าใจง่ายเท่านั้น จึงได้นำมาเรียบเรียงขึ้นในรูปของบทความวิจัยเพื่อนำเสนอไว้ในการประชุมระดับชาติครั้งนี้ จึงสนใจที่จะรวบรวมและวิเคราะห์ปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาในโครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่ากับมหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบโครงการแลกเปลี่ยนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม โครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่ากับมหาวิทยาลัยศิลปากร
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม โครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่ากับมหาวิทยาลัยศิลปากร

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การศึกษาเรื่องการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนโครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้นนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่นำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1) แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม คือ กระบวนการในการส่งผ่านหรือสื่อความหมายระหว่างกลุ่มชนที่มีความแตกต่างกันทั้งเชื้อชาติและภาษา ในงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาความแตกต่างระหว่างชาวจีนกับชาวไทย การศึกษานี้มุ่งกระทำให้บนแนวคิดพื้นฐานว่ามนุษย์เป็นสังคมที่สมาชิกสามารถใช้ความสามารถของตนสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ โดยแสดงออกในรูปของความต้องการ ความปรารถนา ความรู้สึกนึกคิดความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ จากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง

สุนทรียา ไชยปัญญา (2561, น. 2) ได้ศึกษาเรื่องการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการปรับตัวของนักศึกษาต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาต่างชาติในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาต่างชาติมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากและปานกลาง ได้แก่ ด้านความสามารถด้านการตีความ และด้านความสามารถในด้านทักษะ นักศึกษาต่างชาติมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวโดยรวมเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความคิด ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม

2) แนวคิดเรื่องการปรับตัวด้านภาษาและวัฒนธรรม

การปรับตัว คือ การจัดการกับความคิดและความรู้สึกของตนเอง ให้สามารถลดความรู้สึกกังวลใจ ไม่สบายใจ ความสับสนต่าง ๆ เพื่อเรียนรู้และปรับตัวในวัฒนธรรมใหม่ที่ไม่คุ้นเคย สามารถอยู่ได้อย่างมี

ความสุขสอดคล้องกับค่านิยมของวัฒนธรรมใหม่ได้

พระมหาประสิทธิ์ แก้วศรี (2563, น. 38-39) ศึกษาเรื่องการปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษานักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย พบว่านักศึกษามีการปรับตัวทั้งหมด 5 ประการ ได้แก่ 1) การศึกษา นักเรียนที่ย้ายมาใหม่มักจะประสบปัญหาการสื่อสารเพราะไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้และใช้เวลาประมาณสามเดือนจึงจะเกิดการปรับตัวจนสามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี 2) อารมณ์ การมาแรก ๆ เด็กบางคนมีภาวะเครียดเพราะการสื่อสารและสภาพสังคมที่แตกต่าง ความยากของการเรียนและต้องเร่งให้ทันเพื่อน การปรับตัวด้านนี้ถ้าไม่สามารถทำได้ก็ไม่สามารถอยู่ต่อได้ 3) อากาศ นักเรียนจะต้องปรับตัวให้เข้ากับอากาศที่หนาวเย็นตลอดปี และฝนที่ตกติดต่อกันหลายวันในหน้าฝน 4) อาหาร นักเรียนจะต้องปรับตัวกับอาหารที่มีวัฒนธรรมการกินที่แตกต่างจากประเทศไทยอย่างมาก 5) วัฒนธรรมเมืองดาร์จีลิง เป็นเมืองเล็กที่มีวัฒนธรรมหลากหลายมีทั้งฮินดู พุทธ คริสต์และอิสลาม และมีความหลากหลายทางด้านชาติพันธุ์

แนวคิดทางวิชาการรวมทั้งแนวทางที่มีผู้ศึกษาไว้ก่อนทั้ง 2 ประการข้างต้นนี้ เป็นแนวคิดและแนวทางที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษา ดังจะได้นำเสนอต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีศึกษาปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และแนวทางการแก้ปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย

2) สร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 21 ข้อ โดยมีจำนวน 8 ข้อที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์งานวิจัยครั้งนี้ คำถาม 8 ข้อได้แก่ 1) นักศึกษามีปัญหาทางการใช้ภาษาไทยอย่างไรบ้าง 2) นักศึกษามีปัญหาด้านการเข้าใจวัฒนธรรมไทยอย่างไรบ้าง 3) การเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษามีช่องทางใดบ้าง 4) การเรียนรู้วัฒนธรรมไทยของนักศึกษามีช่องทางใดบ้าง 5) นักศึกษามีปัญหาด้านสภาพแวดล้อมอย่างไรบ้าง 6) นักศึกษามีวิธีการอย่างไรในการปรับตัวด้านการใช้ภาษาไทย 7) นักศึกษามีวิธีการอย่างไรในการปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมไทย 8) นักศึกษามีวิธีอย่างไรในการปรับตัวด้านสภาพแวดล้อม แล้วนำแบบสอบถามนี้ไปสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มประชากรจำนวน 25 คน โดยมีวิธีในการเก็บข้อมูล ทั้งการทำแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ข้อมูลในกรณีในกลุ่มประชากรในการทำแบบสอบถามตอบไม่ชัดเจน แล้วจึงรวบรวมปัญหา แนวทางการแก้ไขและข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

3) แจกแบบสอบถามแก่นักศึกษาชาวจีนที่เข้าร่วมในโครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่ล่ากั่มมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 25 คน เพื่อรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1) ปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ของนักศึกษาวจีนที่เป็นกลุ่มประชากรในการศึกษา

3.2) แนวทางการแก้ไขปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ของนักศึกษาวจีนที่เป็นกลุ่มประชากรในการศึกษา

4) วิเคราะห์ปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของกลุ่มประชากรตามโครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่ล่ากั่มมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ได้จากการทำแบบสอบถาม พร้อมทั้งสัมภาษณ์

เพิ่มเติมในข้อที่ไม่ชัดเจน ทั้งนี้ การนับจำนวนเป็นรายบุคคลนั้น กรณีที่เป็นข้อปัญหารายย่อยในข้อปัญหาใหญ่ด้านเดียวกัน จะนับเป็นเพียง 1 ราย ไม่นับจำนวนซ้ำกัน

5) วิเคราะห์แนวทางแก้ปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม โครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่ากับมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ได้จากการทำแบบสอบถาม พร้อมทั้งสัมภาษณ์เพิ่มเติมในข้อที่ไม่ชัดเจน

6) สรุปผลการวิจัยและนำเสนอในรูปแบบบทความวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

1.1 ปัญหาด้านความไม่รู้ภาษา

เมื่อนักศึกษาชาวจีนได้เข้าโครงการระยะสั้นครั้งนี้ พอมาถึงประเทศไทยช่วงแรกพวกเขามีปัญหาใหญ่ที่สุดคือไม่เข้าใจภาษาไทย ทั้ง ๆ ที่เคยเรียนมาในชั้นเรียนที่ประเทศจีนก่อนเดินทางมาเมืองไทยแล้ว แต่เมื่อมาอยู่ในสถานการณ์จริงกลับพบว่ายังมีปัญหาในการสื่อสาร ตามรายละเอียดต่อไปนี้

(ถ้อยคำที่เป็นความคิดเห็นของนักศึกษา ได้คงรูปสะกดตามแบบเดิมที่นักศึกษาเขียนมา)

1) การจำวิธีสะกดไม่ได้ (มีจำนวน 12 คน คือคนที่ 5,7,8,9,12,14,15,18,19,20,21,25)

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 7 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม)

นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

หนูเคยเรียนวิธีสะกดคำมาก่อนแล้ว แต่เมื่อมีการทดสอบอ่านภาษาไทยในชั้นเรียนเกี่ยวกับการสะกดภาษาไทย หนูอ่านภาษาไทยผิด เพราะว่าจำวิธีสะกดคำและวรรณยุกต์ยวงค์ไม่ได้ ในการสอบมีคำว่า “สามารถ” แต่หนูสะกดคำออกมาได้ถึงสามยวงค์ อ่านว่า “สา-มา-รด” ซึ่งจริง ๆ แล้วควรอ่านว่า “สา-มาด” มีเพียงสองยวงค์เท่านั้น

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 7 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่า 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า เมื่อมีการทดสอบการอ่านสะกดคำศัพท์ภาษาไทยทีละคนนักศึกษชาวจีนมีการสะกดคำผิดพลาดไป เช่น คำว่า สามารถ นักศึกษาอ่านเป็นสา-มา-รด แต่แท้จริงแล้วควรอ่านออกเสียงว่า สา-มาด เพียงสองยวงค์เท่านั้น ทำให้เข้าใจได้ว่านักศึกษชาวจีนยังขาดทักษะการอ่านสะกดคำยากทำให้อ่านได้ไม่คล่องแคล่ว

2) การออกเสียงไม่ชัดเจนและไม่ถูกต้อง (มีจำนวน 7 คน คือ คนที่ 1,2,4,6,9,11,24)

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 11 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม)

นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

เมื่อหนูกับเพื่อนคนไทยกำลังรอขึ้นรถเมย์ไปทัศนศึกษา หนูเห็นเพื่อนแต่งตัว แต่งหน้าสวยมาก หนูเลยเดินเข้าไปชมเพื่อน และเอ่ยปากชมเพื่อนไปว่า “วันนี้คุณแต่งตัวเรียบริ้วและแต่งหน้าสวยมากเลยคะ” แต่หนูออกเสียงคำว่าสวยผิด “ชวย” จากนั้น หนูจึงได้สังเกตและเรียนรู้ความต่างของคำและการออกเสียงคำว่า สวย และชวย ใหม่ ซึ่งให้ความหมายที่ต่างกัน

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 11 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่า 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า การเอ่ยปากชมกันระหว่างนักศึกษา มีการออกเสียงไม่ชัดเจน สื่อความหมายผิด เหตุจากประสบการณ์พูดและการออกเสียงมีไม่มาก อีกทั้งวิธีการออกเสียงจากการเรียนรู้ทั้งสองแหล่ง (เดิมเรียนรู้ในประเทศจีน/ ใหม่เรียนรู้ในประเทศไทย) มีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดความสับสนและไม่คุ้นชิน เหตุผลดังกล่าวจึงทำให้เกิดการออกเสียงผิดไปและทำให้การสื่อความหมายผิดพลาดโดยไม่ได้เจตนา

3) การรู้คำศัพท์ไม่มากพอทำให้ไม่เข้าใจ (มีจำนวน 3 คน คือ คนที่ 3,6,23)

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 3 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม) นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

ในห้องเรียนการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย อาจารย์เปิดคลิปละครหนึ่งตอนในเรื่อง บุพเพสันนิวาสให้ดู มีการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยมากมาย ในคลิปมีการพูดถึงเรื่อง บ้านเรือน แต่จากความรู้ที่เคยเรียนมา หนูและเพื่อนๆไม่เข้าใจในการใช้คำว่า “เรือน” ว่าเป็นอย่างไร อาจารย์เลยยกตัวอย่าง รูปบ้าน ให้ดูจากนั้นจึงเข้าใจว่าบ้านและเรือนมีความหมายเหมือนกันค่ะ

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 3 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่า 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า ในห้องเรียนวัฒนธรรมไทยมีคลิป วิดีทัศน์จากอาจารย์ให้ดูเป็นความรู้ จากในคลิปมีเนื้อหาเกี่ยวกับบ้านเรือน แต่นักศึกษาชาวจีนไม่เข้าใจคำว่า เรือน จึงได้มีการสอนคำเพิ่มเติม แม้ว่ามีนักศึกษาชาวจีนเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทยมาบ้างแล้ว แต่เนื่องจากในภาษาไทย มีการใช้คำแตกต่างกันตามบริบท ทำให้รู้สึกปัญหาการรู้คำศัพท์ไม่มากพอ ทำให้เกิดความสับสนและไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน

4) ความสับสนในการใช้สรรพนาม (มีจำนวน 3 คน คือ คนที่ 16,18,24)

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 18 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม) นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

ในห้องเรียนอาจารย์สอนเรื่องการใช้คำสรรพนามในภาษาไทย มีคำว่า ผม ดิฉัน ฉัน คุณ เธอ แต่ตอนที่หนูมาประเทศไทย เพื่อนๆคนไทยมีการใช้คำว่า ตัวเอง เค้า เธอ เรา ทำให้หนูงงว่าเพื่อนๆพูดถึงใคร และไม่เข้าใจความหมายที่เพื่อนๆจะพูด

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 18 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่า 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีความสับสนในด้านการใช้คำสรรพนามที่เพื่อน ๆ ชาวไทยใช้ แตกต่างกับที่เคยเรียนรู้มา เนื่องจากการใช้คำสรรพนามในภาษาไทยมีทั้งทางการและไม่เป็นทางการ ทำให้เกิดความสับสน เข้าใจความหมายในการใช้คำผิดพลาดว่าผู้พูดกำลังชี้แจงถึงบุคคลใด สื่อให้เห็นปัญหาในการเรียนรู้ในชั้นเรียนกับในสถานการณ์จริงที่แตกต่างกัน

จากข้อมูลในหมวด 1.1 ปัญหาด้านความไม่รู้ภาษา มีข้อปัญหาย่อย 4 รายการ สรุปได้ ดังนี้ การจำวิธีสะกดไม่ได้จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 48 การออกเสียงไม่ชัดเจนและไม่ถูกต้อง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28 การรู้คำศัพท์ไม่มากพอทำให้ไม่เข้าใจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และ ปัญหาความสับสนในการใช้สรรพนาม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12 เมื่อรวมทั้งหมดแล้วมีนักศึกษาที่ประสบปัญหาในด้านความไม่รู้ภาษา นี้ จำนวน 21 คน (ตัดคนที่ซ้ำออก) คิดเป็นร้อยละ 84

1.2 ปัญหาด้านการไม่เข้าใจวัฒนธรรมไทย

เมื่อนักศึกษาชาวจีนได้เข้าโครงการระยะสั้นครั้งนี้ ในช่วงระยะเวลาที่มาถึงประเทศไทยช่วงแรก ๆ พวกเขาประสบปัญหาด้านการไม่เข้าใจวัฒนธรรมไทย เช่น การไม่ทราบถึงระเบียบการแต่งกายของนักศึกษาตามระเบียบของมหาวิทยาลัย การไม่เข้าใจวัฒนธรรมเกี่ยวกับเวลาและการนัดหมายของชาวไทย และการไม่เข้าใจวัฒนธรรมการไหว้ที่เหมาะสม ตามรายละเอียดต่อไปนี้

1) การไม่ทราบถึงระเบียบการแต่งกายของนักศึกษาตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
(มีจำนวน 10 คน คือ คนที่ 2,3,4,6,8,9,16,17,21,23)

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 21 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม) นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

เสื้อผ้าที่หนูเตรียมนำมาใส่ที่ประเทศไทย ส่วนมากเป็นเสื้อผ้าที่ใส่ในชีวิตประจำวัน และมีเสื้อผ้าสองชุดที่เป็นทางการ แต่เมื่อหนูมาถึงประเทศไทยแล้วหนูเห็นว่านักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากรล้วนแต่งกายใส่ชุดนักศึกษาที่เหมือนกันและเรียบร้อย หนูเลยคิดว่า การแต่งกายของนักศึกษาที่ไทยและจีนมีความต่างกัน ทำให้หนูงงและจับแนวการแต่งกายไม่ถูก

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 21 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่า 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า นักศึกษาชาวจีนได้จัดเตรียมเสื้อผ้าตามวัฒนธรรมการแต่งกายของประเทศตนเองไป แต่ระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยต่างกับในประเทศจีน โดยนักศึกษาเข้ามาเรียนที่มหาวิทยาลัยควรใส่ชุดนักศึกษาเท่านั้น ทำให้นักศึกษาจีนเกิดความสับสน ไม่มั่นใจในตัวเอง รู้สึกแตกต่างจากเพื่อนชาวไทย ก่อให้เกิดปัญหาการไม่ทราบถึงระเบียบการแต่งกายในช่วงเวลาแรก ๆ ที่มาอยู่ในประเทศไทย

2) การไม่เข้าใจวัฒนธรรมเกี่ยวกับเวลาและการนัดหมายของชาวไทย

(มีจำนวน 9 คน คือ คนที่ 1,9,11,12,13,18,21,24,25)

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 1 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม) นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

ในตอนเช้าของทุกวันเพื่อนชาวไทยจะช่วยมารับพวกหนู และพาไปกินข้าวที่โรงอาหารค่ะ บางครั้งมีเพื่อนที่มาสายกว่าเวลานัดทำให้พวกหนูมีเวลากินข้าวช้าน้อยลง ทำให้เข้าห้องเรียนสาย แต่เพื่อนชาวไทยยังกินข้าวที่โรงอาหารอย่างไม่รีบร้อน ทำให้พวกหนูลำบากใจว่าพวกหนูควรเข้าห้องเรียนตามเวลาเลยหรือรอเพื่อนคนไทยให้กินข้าวเสร็จก่อนแล้วค่อยเข้าห้องเรียนด้วยกัน

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 1 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่า 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า เนื่องจากชาวจีนและชาวไทยมีแนวคิดการใช้เวลาที่แตกต่างกัน การที่ชาวจีนมีความเข้มงวดเรื่องเวลามากกว่า จึงเกิดปัญหาการไม่เข้าใจวัฒนธรรมไทยว่าการมาสายกว่าเวลานัดเป็นพฤติกรรมผิดหรือไม่ เกิดปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนชาวไทย เรื่องการนัดเวลา รู้สึกเกรงใจแต่ก็ยังต้องการเข้าห้องเรียนได้ตรงเวลา แสดงให้เห็นถึงปัญหาของนักศึกษาจีนที่ไม่ทราบถึงวัฒนธรรมไทยด้านการนัดและตกลงเวลาในช่วงเวลาแรก ๆ ที่มาอยู่ในประเทศไทย

3) การไม่เข้าใจวัฒนธรรมการไหว้ที่เหมาะสม

(มีจำนวน 6 คนคือ คนที่ 5,8,14,15,20,22)

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 15 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม)

นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

เมื่อเข้าร่วมโครงการที่มาประเทศไทยครั้งนี้ หนูเห็นเพื่อน ๆ คนจีนบางคนเจอคนไทยคนเดียวกันในช่วงเวลาตอนเช้า กลางวัน และหลังเลิกเรียนตอนเย็น เขายกมือไหว้คนไทยทุกครั้ง ส่วนตัวหนูเอง บางทีเจอกับคนไทยก็ทักทายด้วยภาษาไทย แต่ก็ลืมยกมือไหว้ทุกครั้ง

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 15 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่า 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า นักศึกษาชาวจีนสังเกตการไหว้เมื่ออยู่ประเทศไทย ด้วยวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกัน ปกติชาวจีนไม่มีการยกมือไหว้ผู้อื่นจึงเกิดการไม่เคยชินกับยกมือไหว้ ทำให้เกิดความรู้สึกสับสน และสงสัยว่าควรยกมือไหว้หรือไม่ยกมือไหว้ และจะต้องยกมือไหว้ทุกครั้งที่พบหน้ากันหรือไม่

จากข้อมูลในหมวด 1.2 ปัญหาด้านการไม่เข้าใจวัฒนธรรมไทย มีข้อปัญหาย่อย 3 รายการ สรุปได้ดังนี้ การไม่ทราบถึงระเบียบการแต่งกายของนักศึกษาตามระเบียบของมหาวิทยาลัย 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40 การไม่เข้าใจวัฒนธรรมเกี่ยวกับเวลาและการนัดหมายของชาวไทย 9 คน คิดเป็นร้อยละ 36 และการไม่เข้าใจวัฒนธรรมการไหว้ที่เหมาะสม 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24 เมื่อรวมทั้งหมดแล้วมีนักศึกษาที่ประสบปัญหาในด้านการไม่เข้าใจวัฒนธรรมไทยนี้ จำนวน 22 คน (ตัดคนที่ซ้ำออก) คิดเป็นร้อยละ 88

1.3 ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม (มีจำนวน 25 คน)

สภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนต่างแดนต่างวัฒนธรรมเกิดความรู้สึกกังวลใจไม่สบายใจและความสับสน เป็นเหตุอันเนื่องมาจากการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน ทั้งช่วงเวลา การทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัย สัมพันธ์กับปริมาณบุคลากรและนักศึกษา การที่นักศึกษาชาวจีนได้เข้าโครงการระยะสั้นครั้งนี้ เมื่อมาถึงประเทศไทยช่วงแรก ๆ พวกเขาจึงประสบปัญหาด้านสภาพแวดล้อม ตามตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 24 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม)นักศึกษา มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่หนูมาถึงมหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตเพชรบุรี บรรยากาศมหาวิทยาลัยที่นี่ค่อนข้างต่างกับมหาวิทยาลัยของประเทศจีน ที่นี้หนูไม่ค่อยเห็นนักศึกษาและคนอื่นๆ อาจจะเพราะหมดเวลาของคาบเรียนไปแล้ว ทำให้หนูรู้สึกเหงา เปล่าเปลี่ยว แต่พอเมื่อถึงชั่วโมงเรียนช่วงเช้าวันถัดไปที่นี่กลับมีนักศึกษาและบุคลากรจำนวนเพิ่มขึ้นจากเมื่อวาน คึกคัก และทำให้หนูรู้สึกดีขึ้นมากๆคะ

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 24 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่า กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า บรรยากาศและวิถีชีวิตในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่เงียบสงบเมื่อไม่มีคาบเรียนแตกต่างกับประเทศจีนที่มีความคึกคักอยู่ตลอดเวลา ความแตกต่างทางด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยนี้ทำให้นักศึกษาจีนเกิดความรู้สึกแปลกใจว่าเหตุใด

เมื่อไม่มีชั่วโมงเรียนมหาวิทยาลัยในประเทศไทยจึงไม่คึกคักเหมือนในประเทศจีน จึงกลายเป็น ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในระยะแรก

จากข้อมูลในหมวด 1.3 ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม สรุปได้ว่า มีนักศึกษาที่ประสบปัญหาในด้านสภาพแวดล้อมนี้ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 100

2. แนวทางการแก้ปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

หลังจากการรวบรวมข้อมูลตามแบบสอบถามได้แบ่งประเด็นปัญหาเป็นทั้งสามประเด็นดังข้อมูลข้างต้น และได้มีการปรึกษาหาแนวทางการแก้ไขปัญหาทั้งผู้จัดทำโครงการและผู้ร่วมโครงการในการแลกเปลี่ยนระยะสั้นครั้งนี้ทั้งในประเทศไทยและจีน โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาทั้งสามประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการไม่รู้ภาษา

เมื่อนักศึกษาชาวจีนได้เข้าโครงการระยะสั้นครั้งนี้ พอมาถึงประเทศไทยช่วงแรกพวกเขามีปัญหาใหญ่ที่สุดคือไม่เข้าใจภาษาไทย โดยมีแนวทางการแก้ปัญหาที่หลากหลาย เช่น อาจารย์ผู้สอนเพิ่มการทำแบบฝึกหัดการสะกดคำ จัดให้มีเพื่อนสนิทชาวไทยคอยแนะนำการออกเสียง การใช้พจนานุกรมหรือ electronic-dictionary การจัดให้มีเพื่อนสนิทชาวไทยคอยแนะนำการออกเสียง และการใช้คำสรรพนาม โดยให้ฝึกสังเกตบริบทผู้พูดและเปรียบเทียบกับคำสรรพนามที่เคยเรียนรู้ ตามเนื้อหาดังต่อไปนี้

1) อาจารย์ผู้สอนเพิ่มการทำแบบฝึกหัดการสะกดคำ

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 7 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม) นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์มหาฤๅได้เล่าว่า

อาจารย์ได้มีการให้หนูฝึกสะกดคำคะ โดยให้ทดลองทำแบบฝึกหัด ชี้แจงรายละเอียดกฎการใช้ ด้วยตนเอง เมื่อถึงเวลาอาจารย์ให้เราอ่านทีละคน เมื่ออ่านออกเสียงผิดตรงคำไหนอาจารย์ก็จะสอนสะกดใหม่ ทำแบบนี้ไปในทุกๆแบบฝึกหัด ทำให้หนูได้เรียนรู้และเข้าใจได้ดีมากขึ้นจริงๆคะ

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 7 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์มหาฤๅ 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า ปัญหาการอ่านสะกดคำไม่ถูกนั้น แก้ไขได้ด้วยการมีแบบฝึกหัดเฉพาะที่เกี่ยวกับการฝึกอ่านสะกดคำ สอนอ่านและชี้แจงกฎ ฝึกฝนรายบุคคล และตรวจสอบความถูกต้องให้นักศึกษาชาวจีนรายบุคคล ทำให้การสะกดคำดีขึ้น แม่นยำมากขึ้น การสื่อสารของนักศึกษาชาวจีนระหว่างเพื่อนและอาจารย์ก็ชัดเจนมากขึ้นด้วย

2) การจัดให้มีเพื่อนสนิทชาวไทยคอยแนะนำการออกเสียง

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 11 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม) นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์มหาฤๅได้เล่าว่า

เพื่อนๆที่อาจารย์จับคู่ให้มีการสอนการออกเสียงที่ไม่ชัดเจน ทำให้ปัญหาของหนูดีขึ้นมากๆเลยคะ เพื่อนให้อ่านออกเสียงทีละตัว อ่านว่า สอ-อ้ว-ยอ สวย เพื่อนก็สอนให้ทำการผันวรรณยุกต์ เช่นกา-ก่า-ก้า-ก๊า-ก๋า และเพื่อนๆจะทำมือชี้ลงตามความสูงต่ำของเสียง ทำให้หนูได้เรียนรู้สำเนียงการออกเสียงให้ชัดขึ้น และการออกเสียงสูงเสียงต่ำให้สื่อความหมายของคำได้ถูกต้องคะ

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 11 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์มหาฤๅ 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า ภาษาที่สำเนียงถูกต้องได้จากการพูดคุยสอบถามเพื่อนร่วมชั้นชาวไทย โดยอาจารย์มีการจับคู่เพื่อนชาวจีนและชาวไทยเพื่อสอนสะกดคำพื้นฐาน อธิบายการออกเสียง ทำท่าทางมือตามลักษณะความสูงต่ำของเสียง คอยสอบถามขณะเรียน ทำให้นักศึกษาชาวจีนนั้นมีการออกเสียงที่ชัดเจนมากขึ้น สื่อสารตรงเจตนาที่ต้องการจะสื่อได้ดีขึ้น

3) การพกพาพจนานุกรม หรือ electronic-dictionary

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 3 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม) นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

การที่หนูและเพื่อน ๆ พกพา พจนานุกรม หรือ electronic-dictionary ไปด้วยทุกที ในห้องเรียนเราก็เรียนและสื่อสารกับเพื่อนได้ดีขึ้น แม้กระทั่งละครบุพเพสันนิวาสที่อาจารย์เคยเปิดให้ดูในครั้งที่แล้ว พอหนูกับเพื่อนๆ ได้ดูอีกครั้ง เมื่อคำศัพท์ในหัวก็เพิ่มมากขึ้นก็เข้าใจมากขึ้น คำไหนที่ไม่รู้ก็เปิดดูจาก พจนานุกรม หรือ electronic-dictionary ทำให้ดูละครซีรีส์ไทยสนุกมากขึ้นเลยคะ

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 3 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่า 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ อาจารย์ผู้ควบคุมแนะนำเรื่องการพกพาพจนานุกรมหรือ electronic-dictionary นักศึกษาบางคนจึงมีการพกพาพจนานุกรมไทย-จีน (เล่มสีส้ม) มาจากประเทศจีนเพื่อเป็นตัวช่วยในการสื่อสารและเรียนรู้ และสะสมคำศัพท์ใหม่ ๆ ให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ทำให้มีการพัฒนาการด้านการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษา การสื่อสารกับคนรอบข้าง ในการเลือกใช้คำในประโยคได้ดีขึ้นมาก ๆ

4) การใช้คำสรรพนามโดยให้ฝึกสังเกตบริบทผู้พูดและเปรียบเทียบกับคำสรรพนามที่เคยเรียนรู้

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 18 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม) นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

หนูลองตั้งใจฟังตามบริบทและลองสังเกตท่าทางการชี้มือ ผายมือ หรือชี้ตัวเองของเพื่อนชาวไทยทำให้หนูเข้าใจในสรรพนามที่เพื่อนๆ จะสื่อคะ และอาจารย์ยังมีเทคนิคเปรียบเทียบให้ฟังว่า “เค้า” สื่อได้หมายถึง “เรา ฉันท (คนที่พูด)” คำว่า “ตัวเอง” สื่อได้หมายถึง “เธอ (คนที่ฟัง)” ทำให้ปัญหาเรื่องนี้ของหนูเข้าใจได้ชัดเจนขึ้นและใช้สรรพนามพูดคุยกับเพื่อน ๆ ได้เป็นกันเองมากขึ้นเลยคะ

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 18 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่า 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า การสังเกตบริบทในการพูด สังเกตท่าทางการวางมือ ชี้มือ การเปรียบเทียบคำสรรพนามที่นักศึกษาชาวจีนเคยเรียนรู้มากับคำสรรพนามที่ได้ยินใหม่ ทำให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจคำสรรพนามได้ดีขึ้นจึงเข้าใจเรื่องราวได้ดีขึ้นและไม่สับสน ทำให้สื่อสารสรรพนามกับเพื่อน ๆ ชาวไทยได้ดี ถูกต้องและเป็นกันเองยิ่งขึ้น

2.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านไม่เข้าใจวัฒนธรรมไทย

เมื่อนักศึกษาชาวจีนได้เข้าโครงการระยะสั้นครั้งนี้มาถึงประเทศไทย ช่วงแรกพวกเขามีปัญหาใหญ่ในด้านการแต่งกายเมื่อไปเรียนในมหาวิทยาลัย เนื่องจากพบว่านักศึกษาชาวไทย แต่งกายตามระเบียบของ

มหาวิทยาลัยในประเทศไทย แต่ชาวจีนแต่งกายตามสบาย นอกจากนี้ยังต้องเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการนัดหมายกับคนไทย รวมทั้งวัฒนธรรมการไหว้ของคนไทย จึงมีวิธีแก้ไขตามเนื้อหาดังต่อไปนี้

1) การซื้อชุดนักศึกษาและแต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 21 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม) นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

หนูตื่นตื่นกับการซื้อชุดศึกษาของประเทศไทยมากๆค่ะ ชุดมีความแปลกใหม่ มีลูกเล่นที่สวยงามอีกทั้งเครื่องประดับ อย่างเช่นตุ้มตุ้ม เข็มติดอก เครื่องประดับneckไทที่มี ความเฉพาะ ทำให้หนูอยากซื้อเป็นสะสมเป็นที่ระลึก และซื้อกลับไปฝากเพื่อนๆที่ประเทศจีน เพื่อเป็นตัวอย่างให้น้อง ๆ และคนที่ยังไม่เคยมาศึกษาที่ประเทศไทยอีกด้วยค่ะ

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 21 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่า 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า วัฒนธรรมการแต่งกายของไทย และจีนมีความแตกต่างกันทำให้นักศึกษากังวล อาจารย์จึงเสนอแนะให้ซื้อชุดนักศึกษาเพื่อจะได้แต่งกายเหมือนนักศึกษาไทยเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย อันหนึ่งอันเดียวกัน การปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัยของนักศึกษาต่างชาติจึงเป็นเรื่องจำเป็น เมื่อได้ปฏิบัติแล้วก็ไม่เกิดความรู้สึกแตกต่างระหว่างนักศึกษาชาวจีนกับชาวไทย จึงเข้ากับเพื่อน ๆ ชาวไทยได้อย่างเป็นธรรมชาติ

2) อาจารย์ผู้ควบคุมอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนัดหมายกับคนไทย

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 21 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม) นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

การรีบไปเรียนตอนเช้าในบางครั้งก็เพื่อนชาวไทยมารับเช้าทำให้ไปกินข้าวเช้าช้า และเข้าห้องช้า อาจารย์ผู้ควบคุมจึงแนะนำ โดยให้หนูพยายามนัดเพื่อนก่อนเวลาซัก 15-30 ทำให้เพื่อนมาตรงเวลาพอดี ไปกินข้าวที่โรงอาหารไม่ช้า และเข้าห้องเรียนได้ตรงเวลา เมื่อการเรียนในห้องมีเวลาเตรียมตัว มีประสิทธิภาพในการเรียนมากขึ้น ความสัมพันธ์กับเพื่อนชาวไทยก็เกิดความสบายใจมากขึ้นค่ะ

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 2 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่า 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่านักศึกษามีปัญหาเรื่องการนัดหมายกับเพื่อนชาวไทยว่าไม่ตรงต่อเวลา อาจารย์ผู้ควบคุมจึงอธิบายให้เข้าใจว่าคนไทยไม่เคร่งครัดเรื่องเวลามากนักหากเป็นการนัดหมายส่วนบุคคล ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสภาพภูมิศาสตร์ที่สบาย ๆ ต่างกับในประเทศจีนที่อากาศเย็นจัดและแปรปรวนมากกว่า จึงให้คำแนะนำว่าควรนัดก่อนเวลา ประมาณ 15-30 นาทีทำให้ลงตัวมากกว่า นักศึกษาชาวจีนสบายใจมากขึ้น และสามารถนัดหมายกันได้ตามเวลาที่กำหนด เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ในห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เกิดเป็นผลดีทางด้านการจัดการกับเวลาในการใช้ชีวิตอีกด้วย

3) อาจารย์ผู้ควบคุมอธิบายเพิ่มเติมวัฒนธรรมการไหว้

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 9 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม) นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

ในช่วงโมฆวิชาวฒนธรรมไทย อาจารย์ผู้ควบคุมมีกิจกรรมให้แต่งชุดไทยคะ หนู ตื่นเต้นมาก เราได้เรียนรู้ทั้งการไหว้ในแต่ละแบบ ทั้งไหว้พระ ไหว้ผู้ใหญ่ ไหว้บุคคลทั่วไป ไหว้เมื่อเจอกัน ท่าทางกริยาในการไหว้แสดงถึงความเคารพ ทำให้หนูเข้าใจได้ดี และจำการไหว้แต่ละแบบได้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น สึกเป็นการเรียนรู้ที่สนุก และใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันเลยคะ

(ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 9 มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่า 17 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า ในวิชาวฒนธรรมไทย อาจารย์ผู้สอนมีกิจกรรมให้แต่งกายชุดไทย เรียนรู้ลักษณะวิธีในการไหว้ในระดับต่าง ๆ สื่ถึงการเคารพและนอบน้อม เป็นผลให้ทำให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง จดจำ เรียนรู้ได้อย่างยั่งยืน อาจารย์ผู้ควบคุมได้อธิบายเพิ่มเติมว่าในแต่ละวันจะยกมือไหว้กันเมื่อพบหน้ากันครั้งแรก ไม่ต้องไหว้ทุกครั้ง หากจะไหว้อีกครั้งก็คือนเวลาที่ลาจากกัน ทำให้นักศึกษาชาวจีนปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมมารยาทของชาวไทยได้ดีมากขึ้น ส่งผลในนักศึกษาชาวจีนดูมีสัมมาคารวะเป็นที่รักที่เอ็นดู การใช้ชีวิตการเรียนของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทยก็จะมีความสุข

3.1 แนวทางการแก้ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม

เมื่อนักศึกษาชาวจีนได้เข้าโครงการระยะสั้นครั้งนี้ ปัญหาหนึ่งที่พบคือ ความรู้สึกเจ็บเหงาภายในมหาวิทยาลัยหลังเลิกเรียน และมีวิธีแก้ไขดังนี้

ตัวอย่างความเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 24 (17 กุมภาพันธ์ 2565 : แบบสอบถาม) นักศึกษามหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่าได้เล่าว่า

วันนี้หลังเลิกเรียนหนูได้ลองไปตลาดกับเพื่อน ๆ ค่ะ มีเพื่อน ๆ ชาวไทยในห้อมมากมายที่ชวนหนูไปทำกิจกรรม เช่น เล่นแบดมินตัน วิ่ง เดินตลาด ไปห้อมสมุด เมื่อปรับตัวเข้ากับเพื่อนทำให้หนูเข้าใจเหตุผลที่ว่าทำไมตอนเย็นมหาวิทยาลัย ถึงมีบรรยากาศเจียบ เมื่อเข้ากับเพื่อน ๆ นักศึกษาชาวไทยได้ทำให้ชีวิตหลังเลิกเรียนนอกรั้วมหาวิทยาลัยของหนูมีความสุขขึ้นมากคะ

ข้อความของผู้ตอบแบบสอบถามคนนี้ วิเคราะห์ได้ว่า จากปัญหาสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนรู้สึกเจ็บเหงานั้น อาจารย์ผู้ควบคุมได้อธิบายว่านักศึกษาไทยเกือบทั้งหมดพักอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย จึงทำให้เจียบเหงาเมื่อถึงเวลาเลิกเรียน การแก้ไขปัญหานี้จึงต้องให้นักศึกษาชาวไทยเข้ามาช่วย เช่น การชวนไปตลาด เล่นกีฬา อ่านหนังสือ เพื่อช่วยให้นักศึกษาจีนปรับตัวได้ดีขึ้น และเข้าใจถึงปัญหาความต่างด้านการใช้ชีวิต เกิดการเรียนรู้วิถีใหม่ในต่างแดน การแก้ปัญหานี้ได้ช่วยสร้างความสุขให้แก่ นักศึกษาชาวจีนที่ร่วมโครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้นครั้งนี้ได้เป็นอย่างมาก

จากประเด็นปัญหาการวิจัยที่ผู้วิจัยต้องการค้นหาตามวัตถุประสงค์ทั้งข้อ 1 และ 2 สรุปเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาในโครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่ากับมหาวิทยาลัยศิลปากร

1. ด้านความไม่รู้ภาษา	
ปัญหา ร้อยละ 84	แนวทางการแก้ไขปัญหา
1.จำวิธีการสะกดไม่ได้ ร้อยละ 48	1.อาจารย์ผู้สอนเพิ่มการทำแบบฝึกหัดการสะกดคำ
2.การออกเสียงไม่ชัดเจนและไม่ถูกต้อง ร้อยละ 28	2.การจัดให้มีเพื่อนสนิทชาวไทยคอยแนะนำการออกเสียง
3.การรู้คำศัพท์ไม่มากพอทำให้ไม่เข้าใจ ร้อยละ 12	3.การพกพพจนานุกรม หรือ electronic-dictionary
4.ความสับสนในการใช้สรรพนาม ร้อยละ 12	4.การฝึกสังเกตบริบทผู้พูดและเปรียบเทียบกับคำสรรพนามที่เคยเรียนรู้
2. ด้านการไม่เข้าใจวัฒนธรรม	
ปัญหา ร้อยละ 88	แนวทางการแก้ไขปัญหา
1. การไม่ทราบถึงระเบียบการแต่งกายของนักศึกษาตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ร้อยละ 40	1. การชี้จุดนักศึกษาและแต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย
2. การไม่เข้าใจวัฒนธรรมเกี่ยวกับเวลาและการนัดหมายของชาวไทย ร้อยละ 36	2. อาจารย์ผู้ควบคุมอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนัดหมายกับคนไทย
3. การไม่เข้าใจวัฒนธรรมการไหว้ที่เหมาะสม ร้อยละ 24	3. อาจารย์ผู้ควบคุมอธิบายเพิ่มเติมวัฒนธรรมการไหว้
3.ด้านสภาพแวดล้อม	
ปัญหา ร้อยละ 100	แนวทางการแก้ไขปัญหา
1.ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในระยะแรก ร้อยละ 100	1.นักศึกษาชาวไทยเข้ามาช่วย เช่น การชวนไปตลาด เล่นกีฬา อ่านหนังสือ เพื่อช่วยให้นักศึกษาจีนปรับตัวได้ดีขึ้น

จากตารางที่ 1 วิเคราะห์สรุปได้ว่า ประเด็นปัญหาที่สำคัญและเกิดกับทุกคน คือร้อยละ 100 ได้แก่ ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทุกคนมีปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม รองลงมาคือ ปัญหาด้านการไม่เข้าใจวัฒนธรรม มีปัญหาร้อยละ 88 และน้อยที่สุดคือปัญหาด้านความไม่รู้ภาษา มีร้อยละ 84

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องโครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่ากับมหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม โครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่ากับมหาวิทยาลัยศิลปากร 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม โครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่ากับมหาวิทยาลัยศิลปากร สรุปและอภิปรายผล ดังนี้

จากการรวบรวมและวิเคราะห์ปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม โครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่ากับมหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Gudykunst and Kim (2003) กล่าวว่า อุปสรรคและปัญหาในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้แก่ ด้านความรู้และความคิด การไม่เข้าใจหรือไม่รู้ภาษาที่ใช้กัน วิธีคิด ด้านทัศนคติและความรู้สึก ด้านพฤติกรรม ยังสอดคล้องกับงานวิจัยงานวิจัยของ อลันนิกา สายน้ำเย็น (2563) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการปรับตัวของนักศึกษาแลกเปลี่ยนยังประเทศญี่ปุ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาและวัฒนธรรม ปัญหาด้านทัศนคติความรู้สึก ซึ่งแบ่งเป็นการรับรู้ที่ขาดประสิทธิภาพ และทัศนคติที่เป็นอุปสรรค ปัญหาด้านพฤติกรรม

จากการนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม โครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น มหาวิทยาลัยครุศาสตร์โหล่ากับมหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ มัญชรี โชติรสสุติ (2556) กล่าวว่า แนวทางการแก้ไขและวิธีการปรับตัวเป็นสิ่งที่เกิดจากการที่คนพยายามเปลี่ยนแปลงแผนในการดำเนินชีวิตเพื่อให้เข้ากับวัฒนธรรมใหม่ที่ตนเองไป ทั้งนี้ระยะเวลาก็เป็นสิ่งหนึ่งที่มีผลอย่างมากที่จะช่วยให้มนุษย์สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมด้วย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรภา เอื้ออมรวนิช (2559) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม และแนวทางการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติดกับนักศึกษาไทยในมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร กล่าวว่า เมื่อเกิดปัญหาในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม อาจารย์ต่างชาติดจะมีแนวทางในการปรับตัวที่หลากหลาย ทั้งสภาพแวดล้อม สื่อ ภาษา โดยเพื่อนร่วมงานมีส่วนช่วยสำคัญให้อาจารย์ชาวต่างชาติสามารถปรับตัวได้ง่ายขึ้น ทั้งมิติด้านภาษาและวัฒนธรรม มีส่วนช่วยให้อาจารย์ต่างชาติสามารถประสบผลสำเร็จในการสื่อสารร่วมกับนักศึกษาไทยได้

ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้พบว่า ประเด็นปัญหาที่โดดเด่นที่สุดที่ผู้รับผิดชอบโครงการควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกเพื่อที่จะช่วยให้นักศึกษาอยู่ในสถานการณ์แลกเปลี่ยนได้อย่างมีความสุขเป็นอันดับแรก คือ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เพราะเมื่อพวกเขาถูกเปลี่ยนจากสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคยอย่างหนึ่งมาเป็นสภาพแวดล้อมที่แตกต่างอีกอย่างหนึ่งนั้นทำให้เกิดความสงสัยและการปรับตัวขนาดใหญ่ อาจารย์ผู้ควบคุมจึงมีส่วนอย่างยิ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวนี้โดยเร็ว ส่วนปัญหารองลงไปคือ การไม่เข้าใจวัฒนธรรม และความไม่รู้ไม่เข้าใจภาษาปลายทางเป็นเรื่องรองลงมาที่อาจจะทอดเวลาออกไปได้บ้างเล็กน้อยเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้การดำเนินการเป็นไปอย่างราบรื่นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ผู้อ่านและผู้สนใจสามารถนำวิธีการตามที่ได้เสนอแนะมานี้ไปประยุกต์ใช้กับโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาได้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยพิจารณาข้อมูลรายละเอียดของโครงการเป็นสำคัญ

2) ควรศึกษาวิจัยปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในบริบทอื่น ๆ รวมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อให้องค์ความรู้ด้านนี้กว้างไกลและก้าวไปสู่การพัฒนาที่ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- พัชรภา เอื้ออมรวิช. (2559). การศึกษาปัญหาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและแนวทางการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติกับนักศึกษาไทยในมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 10(2), 78-92.
- พระมหาประสิทธิ์ แก้วศรี. (2563). การปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม:กรณีศึกษานักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 5(11), 33-44.
- มัชฌิณี โชติรสสุตติ. (2556). การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนไทยในต่างประเทศ (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุนทรียา ไชยปัญหา. (2561). การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการปรับตัวของนักศึกษาต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (รายงานการวิจัย). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อัลณิกา สายน้ำเย็น. (2563). ปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการปรับตัวของนักศึกษาแลกเปลี่ยนยังประเทศญี่ปุ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. วารสาร TNI บริหารธุรกิจและภาษา, 8(2), 32-47.
- Duan Lina. (2563). Study on the Thai curriculum design under the training mode of “Major + General Thai”. A Comparative Study of Cultural Innovation, 4(25), 82-84.
- Fang Fang. (2562). Reflections on the training model of Thai professionals in the context of the Belt and Road Initiative - Take Red River College as an example. Tourism Today, 1(7), 223-226.
- Gudykunst, W. B. , & Kim, Y. Y. (2003). Communicating with strangers: An approach to intercultural communication (4th ed.). New York: McGraw-Hill.